

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **V.K.-R.**, so sídlom T.L. proti žalovanému: **V., a. s.**, so sídlom B.M., IČO: X., zast. Č., s. r. o., so sídlom B.K., IČO: X., o zaplataenie 65 732,19 eur s prísl., vedenej na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 23 Cb 30/2009, o mimoriadnom dovolaní Generálneho prokurátora SR proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II z 15. októbra 2009, č. k. 23 Cb 30/2009-122 a rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 1. decembra 2010, č. k. 3 Cob 120/2010-157, takto

r o z h o d o l:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Okresného súdu Bratislava II z 15. októbra 2009, č. k. 23 Cb 30/2009-122 a rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 1. decembra 2010, č. k. 3 Cob 120/2010-157 v napadnutej časti vo výrokoch o náhrade trov konania **z r u š u j e** a vec **v r a c i a** Okresnému súdu Bratislava II v rozsahu zrušenia na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e:

Okresný súd Bratislava II rozsudkom z 15.10.2009, č. k. 23 Cb 30/2009-122 zamietol žalobu žalobcu, ktorý sa domáhal zaplataenia sumy 65 732,19 eur (1 980 248 Sk) s prísl. titulom náhrady škody, vyplývajúcu zo zmluvy o bežnom účte. Súd uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť žalovanému trov konania v sume 831,93 eur na účet právneho zástupcu žalovaného do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Trovy konania žalovaného pozostávali

zo zaplateného súdneho poplatku za podaný odpor 165,97 eur a trov právneho zastúpenia žalovaného 665,97 eur (prevzatie a príprava pri sadzbe 552,69 eur za jeden úkon právnej služby, DPH 105,01 eur, paušál 6,95 eur + DPH 1,32 eur).

Na základe odvolania žalobcu Krajský súd v Bratislave rozsudkom z 01.12.2010, č. k. 3 Cob 120/2010-157 rozsudok Okresného súdu Bratislava II v napadnutej časti výroku o veci samej potvrdil. V časti výroku o náhrade trov prvostupňového konania zmenil výrok tak, že žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovanému trovy konania v sume 4 609,80 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku k rukám právneho zástupcu žalovaného. Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Pri rozhodovaní o trovách konania odvolací súd vychádzal z toho, že žalovaný vyčíslil trovy konania v zmysle § 151 ods. 1 O. s. p. a toto vyčíslenie predložil súdu prvého stupňa dňa 16. októbra 2009. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p., pričom konštatoval, že úspešnému žalovanému v konaní vznikli trovy za jeden úkon právnej pomoci - vyjadrenie k odvolaniu, ten si ich však nevyčíslil, a preto odvolací súd mu ich v súlade s ust. § 151 ods. 2 O. s. p. nepriznal.

Na základe podnetu žalobcu napadol uvedené rozhodnutia súdu prvého stupňa i odvolacieho súdu vo výrokoch o náhrade trov konania Generálny prokurátor SR mimoriadnym dovolaním. Navrhol uvedené rozhodnutia v časti výrokov o náhrade trov konania zrušiť a vec vrátiť Okresnému súdu Bratislava II na ďalšie konanie.

Generálny prokurátor poukázal na ust. § 3, 137, 142 ods. 1 a § 151 ods. 1 O. s. p.

Podľa spoločných poznámok k položkám 1 a 2, bod 5 Sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu k zákonu č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení platnom do 31. decembra 2008 (ďalej len „zákon o súdnych poplatkoch“), poplatok za odpor sa neplatí, ak bol platobný rozkaz vydaný bez návrhu. Konajúce súdy sa touto právnou úpravou podľa generálneho prokurátora dôsledne neriadili. Žalobca si uplatnil návrhom zaplatenie náhrady škody voči žalovanému. Návrh na vydanie platobného rozkazu vo veci žalobca nepodal. Súd prvého stupňa vo veci vydal 19. novembra 2008 platobný rozkaz, č. k. 33 Rob 514/2007-71. Proti tomuto platobnému rozkazu podal žalovaný odpor dňa 22. decembra 2008. V čase podania odporu bola účinná právna úprava zákona o súdnych poplatkoch, podľa ktorej sa súdny poplatok za odpor neplatí, ak bol platobný rozkaz vydaný bez návrhu, ako to bolo v danom prípade. Napriek platnej právnej

úprave súd prvého stupňa vyzval žalovaného na zaplatenie súdneho poplatku za odpor 165,96 eur. Žalovaný súdny poplatok zaplatil v súdom vyčíslenej výške.

Žalovaného v konaní zastupovala na základe plnej moci jeho zamestnankyňa, ktorá si nárok na náhradu trov konania neuplatnila. Odvolanie tejto plnej moci sa v súdnom spise nenachádza. Napriek tejto skutočnosti je v spise založená ďalšia plná moc, udelená žalovaným spoločnosťou Č. na zastupovanie žalovaného v konaní. Ani splnomocnená advokátska kancelária si nárok na náhradu trov konania ku dňu rozhodovania súdu prvého stupňa vo veci samej neuplatnila. Na pojednávaní 15. októbra 2009 súd vyniesol rozsudok, ktorým návrh žalobcu zamietol. Žalovanému priznal náhradu trov konania, napriek tomu, že tieto si žalovaný neuplatnil. Vyčíslenie trov konania podal zástupca žalovaného v zákonom stanovenej lehote.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podal žalobca odvolanie.

Súd uznesením zaviazal žalovaného na zaplatenie doplatku súdneho poplatku 3 777,87 eur, ktorý žalovaný zaplatil a vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu navrhol rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej potvrdiť a zmeniť výrok v časti trov konania tak, že uloží žalobcovi povinnosť nahradiť žalovanému trovy prvostupňového konania, navýšené o zaplatený súdny poplatok za odpor 3 777,87 eur. Krajský súd ako odvolací návrhu žalovaného v celom rozsahu vyhovel, s poukazom na ust. § 142 ods. 1 O. s. p. Trovy odvolacieho konania žalovanému nepriznal.

Uvedené súdne rozhodnutia nadobudli právoplatnosť dňom 09.02.2011 a vykonateľnosť 12.02.2011. Napriek tejto skutočnosti súd prvého stupňa uznesením z 2. mája 2011, č. k. 23 Cb 30/2009-173 zrušil uznesenie Okresného súdu Bratislava II z 26. januára 2009, ktorým bola žalovanému uložená povinnosť zaplatiť súdny poplatok za odpor vo výške 165,96 eur a zaviazal D. žalovanému nesprávne vyrubný súdny poplatok vrátiť. Uznesenie súdu prvého stupňa z 5. februára 2010, č. k. 23 Cb 30/2009-131, ktorým bol súdny poplatok za odpor dovyrubený sumou 3 777,87 eur, ponechal súd v platnosti napriek tomu, že so zrušeným uznesením súviselo a ani tento doplatok súdneho poplatku dorubný nemal byť. Za takého skutkového a právneho stavu generálny prokurátor považoval rozhodnutia súdov o náhrade trov konania za protiprávne a zmätočné.

Generálny prokurátor je toho názoru, že uplatnenie nároku na náhradu trov konania a vyčíslenie trov konania do troch pracovných dní od vyhlásenia rozhodnutia sú nesporne dva rozdielne procesné inštitúty, ktoré nemožno zamieňať a ani vzájomne nahrádzať. Podmienkou pre rozhodnutie súdu o trovách konania je v súlade s ust. § 151 ods. 1 O. s. p. skutočnosť, že účastník konania navrhne, aby mu súd náhradu trov konania priznal a následne tieto trovy aj vyčísli. Súdny pri rozhodovaní o trovách konania ani dôsledne neskúmali, či u žalovaného ide o účelne vynaložené trovy konania na uplatňovanie a bránenie práva, tak ako je to upravené v § 142 ods. 1 O. s. p. Žalovaného totiž od začatia konania zastupovala jeho zamestnankyňa, ktorá vykonala všetky procesné úkony na bránenie práva žalovaného proti žalobcovi. Žalovaným splnomocnená advokátska kancelária pre žalovaného žiadny úkon, ktorý by mohol prispieť k bráneniu práva žalovaného, resp. zlepšiť jeho postavenie v konaní, neurobila. Plná moc zamestnankyne odporcu nebola odvolaná a takýto dôkaz sa v spise nenachádza. Konajúce súdy ďalej nevenovali náležitú pozornosť pri ustálení rozsahu trov konania potrebných na účelné bránenie práva žalovaného. Do trov konania zahrnuli súdny poplatok za podaný odpor, ktorý vyrubený nemal byť a nemal byť ani súčasťou trov konania. Súd prvého stupňa bol podľa názoru generálneho prokurátora povinný v zmysle § 12 ods. 3 zák. č. 71/1992 Zb. nesprávne rozhodnutie o poplatkovej povinnosti zrušiť aj bez návrhu. Ak by boli súdy postupovali v súlade so zákonom, žalovanému by trovy konania predstavujúce zaplatený súdny poplatok nevznikli a ich náhradou by žalobca následne nebol zaťažovaný.

Tým, že odvolací súd zmenil rozhodnutie súdu prvého stupňa v časti trov konania bez toho, aby skúmal právny základ uplatneného nároku na náhradu trov konania v časti súdneho poplatku, konal v rozpore so zákonom. Nadobudnutím právoplatnosti súdneho rozhodnutia, ktoré je vykonateľné a následným zrušením uznesenia, ktorým bol žalovaný zaviazaný zaplatiť súdny poplatok 165,96 eur za podaný odpor, vznikol zmätočný stav. Samotné zrušujúce uznesenie totiž nebude mať vplyv na vymáhanie nároku žalovaným, keďže tento mu bol priznaný právoplatným rozhodnutím súdu. Tým, že vo veci konajúce súdy pri rozhodovaní o náhrade trov konania žalovaného tieto trovy konania priznali napriek tomu, že nárok na ich náhradu pred rozhodnutím súdu neuplatnil a tým, že neskúmali dôsledne rozsah uplatneného nároku na náhradu trov konania, vec nesprávne právne posúdili. Nesprávne právne posúdenie veci v danom prípade je dané tým, že súdy právnu normu síce správne určenú nesprávne právne posúdili a na daný skutkový stav nesprávne aplikovali.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti a za podmienok uvedených v § 243e ods. 1 O. s. p., § 243f ods. 1 písm. c/ O. s. p. podal na základe podnetu účastníka konania mimoriadne dovolanie generálny prokurátor v časti rozsudkov vo výroku o náhrade trov konania, keďže týmito rozhodnutiami bol porušený zákon, pričom ochranu práv a zákonom chránených záujmov poškodenej osoby nie je možné dosiahnuť inými právnymi prostriedkami.

Súčasne s podaním mimoriadneho dovolania generálny prokurátor navrhol odklad vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia z dôvodu, že žalovanému prisúdená náhrada trov konania sa stala splatnou nadobudnutím právoplatnosti a vykonateľnosti súdneho rozhodnutia.

Žalobca po doručení mimoriadneho dovolania uviedol, že s obsahom podaného dovolania generálneho prokurátora sa v celom rozsahu stotožňuje, vrátane návrhu na odklad vykonateľnosti rozsudku, navyiac poukázal na tú skutočnosť, že konanie pred Krajským súdom v Bratislave je postihnuté vadou, v dôsledku čoho bola účastníkovi konania odňatá možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O. s. p.).

Žalovaný vo vyjadrení k dovolaniu uviedol, že argumenty Generálneho prokurátora SR preukazujúce nesprávnosť rozhodnutia prvostupňového súdu o zaplatení súdneho poplatku za ním podaný odpor, sú správne. Túto skutočnosť si uvedomil medzičasom aj konajúci Okresný súd Bratislava II, ktorý svojim uznesením rozhodol o vrátení prvej zaplatenej časti súdneho poplatku za odpor vo výške 165,96 eur. Keďže však doteraz nebolo rozhodnuté o vrátení doplatku k súdnemu poplatku za odpor vo výške 3 777,87 Eur, navrhol, aby Okresný súd Bratislava II postupoval podľa § 11 ods. 1 zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch v znení neskorších predpisov a rozhodol o vrátení doplatku k súdnemu poplatku za odpor vo výške 3 777,87 eur.

Pokiaľ ide o tvrdenia Generálneho prokurátora SR, poukazujúce na nezákonnosť prvostupňového súdu o náhrade trov právneho zastúpenia žalovaného, tieto tvrdenia generálneho prokurátora SR považuje žalovaný za nesprávne. Nárok na náhradu trov právneho zastúpenia bol zo strany žalovaného riadne uplatnený, ako aj včas vyčíslený. K uplatneniu, ale aj k vyčísleniu nároku na náhradu trov konania došlo určite pred dátumom 01.12.2010. Preto podľa názoru žalovaného neexistuje žiaden dôvod na zrušenie súdneho rozhodnutia, ktorým bola žalovanému prisúdená náhrada trov právneho zastúpenia pred prvostupňovým súdom. Ak by predsa konajúci súd dospel k záveru, že mimoriadne dovolanie

Generálneho prokurátora SR je i v tejto časti opodstatnené a že rozhodnutia oboch konajúcich súdov o náhrade trov konania treba zrušiť, tak žalovaný navrhuje, aby Okresný súd Bratislava II v novom konaní o náhrade trov konania znova rozhodol nielen o náhrade trov právneho zastúpenia pred prvostupňovým súdom, ktoré už mu boli priznané, no zároveň aj o náhrade trov právneho zastúpenia pred odvolacím súdom.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „Najvyšší súd“) na základe mimoriadneho dovolania podaného včas generálnym prokurátorom (§ 243g O. s. p.) na podnet účastníka konania, preskúmal vec bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O. s. p. a § 243i ods. 2 O. s. p.) a dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutia treba v napadnutej časti zrušiť.

V zmysle § 243f ods. 1 O. s. p. mimoriadnym dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie súdu za podmienok uvedených v § 243e, ak;

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným § 237,
- b) konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

Na výskyt procesných väd konania, vymenovaných v § 237 O. s. p. a tiež tzv. procesných väd konania, majúcich za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, prihliada najvyšší súd nielen v konaní o dovolaní (§ 242 ods. 1 O. s. p.), ale aj v konaní o mimoriadnom dovolaní (viď § 243i ods. 2 O. s. p. v spojení s § 242 ods. 1 O. s. p.), bez zreteľa na to, či boli alebo neboli v tomto mimoriadnom opravnom prostriedku uplatnené. Procesné vady uvedenej povahy neboli v mimoriadnom dovolaní namietané a v konaní o tomto opravnom prostriedku ani nevyšli najavo.

Generálny prokurátor namieta, že mimoriadnym dovolaním napadnuté rozsudky súdov nižších stupňov spočívajú na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 243f ods. 1 písm. c/ O. s. p.). Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny (náležitý) právny predpis alebo ak síce aplikoval správny

právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

Pred posúdením správnosti právnych záverov, na ktorých spočívajú mimoriadnym dovolaním napadnuté rozhodnutia, treba uviesť nasledovné:

Z obsahu súdneho spisu je zrejmé, že žalobca uplatnil návrh na zaplatenie náhrady škody voči žalovanému vo výške 65 732,19 Eur s prísl. Návrh na vydanie platobného rozkazu vo veci žalobca nepodal. Súd prvého stupňa vo veci vydal 19. novembra 2008 platobný rozkaz, č. k. 33 Rob 514/2007-71. Proti tomuto platobnému rozkazu podal žalovaný odpor dňa 22. decembra 2008, čo vyplýva z č. l. 72 spisu.

V čase podania odporu bola účinná právna úprava zákona o súdnych poplatkoch, podľa ktorej sa súdny poplatok za odpor neplatí, ak bol platobný rozkaz vydaný bez návrhu, ako to bolo v danom prípade. Napriek platnej právnej úprave súd prvého stupňa vyzval žalovaného na zaplatenie súdneho poplatku za odpor 165,96 Eur. Žalovaný súdny poplatok zaplatil v súdom vyčíslenej výške. Žalovaného v konaní najprv zastupovala zamestnankyňa na základe plnej moci, ktorá si nárok na náhradu trov konania neuplatnila. Súdu bola doručená plná moc udelená žalovaným spoločnosťou Č., Advokátska kancelária, K.B.. Ani splnomocnená advokátska kancelária si nárok na náhradu trov konania ku dňu rozhodovania súdu prvého stupňa vo veci samej neuplatnila. Na pojednávaní 15. októbra 2009 súd prvého stupňa vyniesol rozsudok, ktorým návrh žalobcu zamietol a žalovanému priznal náhradu trov konania napriek tomu, že tieto si žalovaný neuplatnil. Vyčíslenie trov konania podal právny zástupca žalovaného v zákonom stanovenej lehote. Proti rozsudku súdu prvého stupňa podal odvolanie žalobca. Súd prvého stupňa uznesením z 5. októbra 2010 zaviazal žalovaného na zaplatenie doplatku súdneho poplatku 3 777,87 Eur, vyrubeného podľa položky č. 2 písm. a/ Sadzobníka súdnych poplatkov, účinného do 31. decembra 2008, napriek tomu, že v tomto období sa súdny poplatok za odpor od žalovaného vymáhať nemal. Žalovaný vyrubený doplatok súdneho poplatku zaplatil a vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu navrhol rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej potvrdiť a zmeniť výrok v časti trov konania tak, že uloží žalobcovi povinnosť nahradiť žalovanému trovy prvostupňového konania, navýšené o zaplatený súdny poplatok za odpor 3 777,87 Eur.

Krajský súd v Bratislave napadnutý rozsudok vo výroku o náhrade trov konania zmenil a uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť žalovanému trovy konania v sume 4 609,80 Eur.

Súd prvého stupňa uznesením z 2. mája 2011, č. k. 23 Cb 30/2009-173 zrušil uznesenie Okresného súdu Bratislava II z 26. januára 2009, ktorým bola žalovanému uložená povinnosť zaplatiť súdny poplatok za odpor vo výške 165,96 Eur a zaviazal D. nesprávne vyrubeny súdny poplatok vrátiť.

Podľa § 23 Občianskeho zákonníka zastúpenie vzniká na základe zákona alebo rozhodnutia štátneho orgánu (zákonné zastúpenie) alebo na základe dohody o plnomocenstve.

Zástupcovi, ktorého si účastník zvolil, udelí písomne alebo ústne do zápisnice plnomocenstvo buď pre celé konanie alebo len pre určité úkony. Plnomocenstvo udelené pre celé konanie nemožno obmedziť. Zástupca, ktorému bolo toto plnomocenstvo udelené, je oprávnený na všetky úkony, ktoré môže v konaní urobiť účastník (§ 28 ods. 2 O. s. p.).

Odvolanie plnomocenstva účastníkom alebo jeho výpoveď zástupcom sú voči súdu účinné, len čo mu ich účastník alebo zástupca oznámili. Voči iným účastníkom konania sú účinné, len čo im ich oznámil súd (§ 28 ods. 3 O. s. p.).

Podľa ust. § 24 O. s. p. účastník sa môže dať v konaní zastupovať zástupcom, ktorého si zvolí. Ak nejde o zastupovanie podľa § 26, môže si účastník zvoliť za zástupcu len fyzickú osobu. V tej istej veci môže mať účastník súčasne len jedného zvoleného zástupcu. To neplatí, ak ide o zastúpenie podľa § 25.

Ako zástupcu si účastník môže vždy zvoliť advokáta. Plnomocenstvo udelené advokátovi nemožno obmedziť (§ 25 ods. 1 O. s. p.).

Podľa § 137 O. s. p. trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov, včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov,

trovy dôkazov, odmena notára za vykonané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Podľa § 142 ods. 1 O. s. p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhrada trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 151 ods. 1 O. s. p. o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť, najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

Podľa spoločných poznámok k položkám 1 a 2, bod 5 Sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu k zákonu č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov, v znení platnom do 31. decembra 2008, poplatok za odpor sa neplatí, ak bol platobný rozkaz vydaný bez návrhu.

Súd rozhoduje o náhrade trov konania na návrh. Pre účastníka, ktorý sa o svoje procesné práva má starať vo vlastnom záujme, podanie návrhu a vyčíslenie trov nemôže znamenať výraznejšiu záťaž. Aj stručná požiadavka účastníka konania, či už v žalobe alebo v priebehu konania „žiadam trovy“ predstavuje zatiaľ síce ešte nešpecifikovaný, ale predsa len relevantný návrh na priznanie náhrady trov konania. Z uvedeného vyplýva, že na to, aby sa priznala náhrada trov konania, treba navrhnúť spravidla pred rozhodnutím vo veci samej, aj výrok o náhrade trov konania a predložiť vyčíslenie tejto náhrady, pretože bez vyčíslenia nemožno takúto náhradu priznať. Z toho vyplýva, že vyčíslenie je povinné nielen u advokáta, ale aj u účastníka, ktorý nie je zastúpený advokátom. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných /nie kalendárnych/ dní od vyhlásenia rozhodnutia, ktorým sa konanie končí. Ak účastník v tejto lehote trov konania nevyčísli, súd mu z úradnej povinnosti prizná len náhradu trov konania, ktoré vyplývajú zo spisu, a to k okamihu vyhlásenia rozhodnutia, ktorým sa konanie končí. To však neplatí pre náhradu trov právneho zastúpenia. To znamená, že trovy právneho zastúpenia treba vždy v ustanovenej lehote vyčísliť, inak ich náhradu nemôže súd priznať. Účastníkovi, ktorý v lehote troch pracovných dní nevyčísli trovy konania a zo spisu mu

okrem trov právneho zastúpenia iné trovy nevyplývajú, súd náhradu trov konania neprizná. V tomto prípade súd nie je viazaný podľa § 170 ods. 1 rozhodnutím o priznaní náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Z obsahu spisu vyplýva, že žalovaný si v odpore proti platobnému rozkazu ani v žiadnom podaní, ktoré bolo doručené súdu, ani na pojednávaní do rozhodnutia súdu vo veci samej neuplatnil náhradu trov konania, t. z. že nepodal návrh na náhradu trov konania. Až po vyhlásení rozsudku vo veci samej žalovaný vyčíslil trovy konania podaním zo dňa 16.10.2009, a to trovy vzniknuté od 06.10.2009 právnym zastúpením Č., s. r. o. za jeden úkon právnej služby v sume 665,97 Eur. Súd prvého stupňa nesprávne preto rozhodol o trovách konania žalovaného, keď mu v rozpore s ust. § 142 ods. 1 O. s. p. a § 151 ods. 1 O. s. p. priznal trovy právneho zastúpenia a tiež mu nesprávne priznal súdny poplatok za odpor, ktorý bol súdom vyrubený v rozpore so zákonom č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov, v znení platnom do 31. decembra 2008, podľa spoločných poznámok k položkám 1 a 2 bod 5 Sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu k uvedenému zákonu.

Súd prvého stupňa tiež v rozpore so zákonom uznesením z 5. októbra 2010 zaviazal žalovaného na zaplatenie doplatku súdneho poplatku vo výške 3 777,87 Eur.

Odvolačí súd taktiež rozhodol v rozpore so zákonom. Napriek tomu, že žalovaný nepodal odvolanie proti výroku o náhrade trov prvostupňového konania v neprospech žalovaného, zmenil rozsudok súdu prvého stupňa a uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť žalovanému trovy konania v sume 4 609,80 Eur. K takejto zmene v prípade dodržania zákonných ustanovení mohlo dôjsť len v tom prípade, ak by proti výroku o náhrade trov prvostupňového konania podal odvolanie i žalovaný. Tým, že odvolací súd zmenil rozhodnutie súdu prvého stupňa v časti trov konania bez toho, aby skúmal právny základ uplatneného nároku na náhradu trov konania v časti súdneho poplatku, konal v rozpore so zákonom.

Dovolačí súd je toho názoru, že konajúce súdy pri rozhodovaní o náhrade trov konania žalovaného tieto trovy konania priznali napriek tomu, že nárok na ich náhradu

pred rozhodnutím súdu neuplatnil a tým, že neskúmali dôsledne rozsah uplatneného nároku na náhradu trov konania, vec nesprávne právne posúdili.

Súdy oboch stupňov síce použili pre riešenie daného prípadu správnu právnu normu na daný skutkový stav, nesprávne ju však aplikovali.

Z uvedených dôvodov vyplýva, že Generálny prokurátor SR dôvodne podal mimoriadne dovolanie podľa § 243e O. s. p. v spojení s § 243f ods. 1 písm. a/, b/ O. s. p., keďže to vyžadovala ochrana práv a zákonom chránených záujmov účastníka konania a túto ochranu nebolo možné dosiahnuť inými právnymi prostriedkami.

Preto Najvyšší súd SR podľa ust. § 243b ods. 2 O. s. p. a § 243b ods. 3 O. s. p. v spojení s § 243i ods. 2 O. s. p. napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, ako aj rozhodnutie súdu prvého stupňa vo výrokoch o náhrade trov konania zrušil a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie.

V novom rozhodnutí rozhodne súd znovu aj o trovách pôvodného, ako aj dovolacieho konania (§ 243d ods. 1 O. s. p.).

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 14. decembra 2011

JUDr. Anna Marková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Michaela Szöcsová